

[Elisa Petersen.]

følte, at jeg rødmede ved at høre, hvad der blev fremdraget. Rundt om mig sad unge, der med blussende Kinder fulgte Sagen. Efter min Overbevisning gik ingen ung uskadt ud fra disse Møder." Andre ældre, erfarne Mennesker har udtalt sig paa samme Maade, og jeg spørger derfor: „Hvorfor skal de unge have Adgang til slige Forhandlinger?" Det kan ikke kaldes Indgreb i Offentlighedsprincippet at lukke de unge, de umyndige, ude. Alle berettigede Interesser maa, synes jeg, siges at være varetaget, naar Adgangen staaar aaben for alle myndige Borgere. Efter Lovforslaget ændres Paragraffen saaledes, at Adgangen til disse offentlige Retsmøder kan nægtes Personer under 21 Aar — altsaa et Fremskridt —, men nægtes Adgangen fremdeles ikke, hvad er saa naaet? Jeg kunde meget ønske, at dette lille „kau" blev strøget, eller at det paa en eller anden Maade klart fremgik af Loven, at det er Meningen, at de unge indtil det 21de Aar skal udelukkes fra saadanne Møder. I Forvejen giver jo Retsplejelovens § 31 Rettens Formand Ret til at tilstede andre end netop de i Loven nævnte Personer Adgang. Selvfølgelig er det ikke min Mening, at Daabsattest skal forevises ved Indgangen, men alene dette, at Loven udelukkede de unge under 21 Aar, vilde ogsaa ganske naturligt føre med sig, at de ikke mødte op.

Det tredje Forslag angaar Nævningespørgsmaalet, specielt den Ret, der efter Retsplejelovens § 859 er givet Overanklageren og tiltalte, eller i Praxis dennes Forsvarer, til uden Angivelse af Grund at forkaste indtil 4 af de udtrukne Nævninger. Vi ved alle, at Vejen frem til Andel i Dommerhvervet i en Nævningesag er lang og trang. Man skal være Folketingsvælger, dernæst skal man optages paa Grundlisten, derfra ved en heldig Lodtrækning naa over paa Aarslisten, derfra atter ved Lodtrækning over paa en Liste, der indeholder 50 Navne, udtrukne med det forestaaende Nævningeting for Øje. Derefter skal man heldigt undgaa en Udskydelse, der foretages af Aarslisteudvalget i et lukket Møde, hvor der udskydes 10. Er man lykkeligt naaet gennem dette og staaar paa Listen over de 30 Hovednævninger og de 10 Hjælpenævninger, maa man dog ikke tro, at nu er Skærsilden til Ende. Naar Retten er sat, skrider der nemlig til endelig Udtagelse af Nævninger til den bestemte Sag. Forinden spørger dog Rettens Formand Nævningerne, om

der maatte være dem nogen Omstændighed bekendt, som efter Lovens § 60 udelukker dem fra at være Nævninger i den paa-gældende Sag. Det vil altsaa sige, at ingen af dem maa være partsinteresseret i Sagen, at de ikke maa staa i et vist nærmere personligt Forhold til tiltalte og ikke tidligere have optraadt i Sagen. Nu synes man jo, at alle mulige Sikkerhedsforanstaltninger maa være truffet, saa at de 12, der nu endelig udtrækkes, virkelig kan betragtes som et alsidigt Udtryk for Befolkningen, men saadan er det ikke. Saa snart et Navn er oplæst, har først Anklageren og derefter tiltalte — i Praxis altsaa dennes Forsvarer. — Ret til hver at udskyde 4 uden nogen nærmere Begrundelse. Dette fører til, at Forsvareren selvfølgelig — det er jo baade hans Ret og hans Pligt — udskyder de Personer blandt de udtrukne Navne, som han mener vil dømme ugunstigt for tiltalte. Dette vil sige, at det f. Eks. i Regnskabssager maa være hans Maal at udskyde dem, der efter hans Mening er regnskabskyndige, i Forretnings-sager at udskyde dem, der er forretningskyndige, og i Sædelighedssager at udskyde Kvinder.

Mig forekommer hele denne Udskydelse at betyde en Forringelse af Domsmagten, foruden at jeg synes, at den indeholder en unødigt Krænkelse af de udtrukne Nævninger. Desuden yder den absolut ikke tiltalte nogen absolut Beskyttelse. For det første kan Forsvareren jo nu ikke læse udenpaa Folk, hvordan de vil dømme i en Sag, som de daarligt nok kender, og for det andet kan han kun udskyde 4, og muligvis er den, der kommer efter de udskudte, en, som han endnu nødigere vilde have. Endelig er det saaledes, at naar der er flere tiltalte i en Sag, kan der i alt kun udskydes 4, og saa faar Udskydelsesretten for den enkelte kun ganske ringe Betydning. Jeg kan ikke finde nogen Begrundelse for denne Udskydelsesret ud over, at der siges, at saadan har man det i andre Lande. Efter min Mening fører den kun Vilkaarlighed med sig. Desuden bevirker den, at Kvinderne i høj Grad fjernes fra Nævningehvervet, og det gør den selvfølgelig ikke mere tiltalende i mine Øjne. Jeg forstaaer ikke, hvorfor denne Ret skal bevares. Maaske skal der være en Adgang for tiltalte til at faa fjernet en Nævning, som han mener ikke vil være uvildig; men en saadan synes man jo allerede maatte være fjernet efter § 60; hvis det ikke er Tilfældet, maa han kunne fremsætte sin Klage for Dommeren, som saa, dersom han finder